

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

економічної конкуренції; недопустимість обмеження державними органами прав суб'єктів професійної діяльності залежно від участі або не участі у СРО.

Подальші дослідження доцільно було б проводити у напрямі за-безпечення економічної безпеки банків при формуванні їхнього ресурсного потенціалу для проведення інвестиційної діяльності.

Список використаних джерел

1. Звіт Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за 2013 рік [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: www.nssmc.gov.ua/fund/sro
2. Єфименко Т.І. Фіiscalний простір антикризового регулювання [моногр.] / Т.І. Єфименко. – К.: ДННУ «Академія фінансового управління», 2012. – 332 с.
3. Іваницька О.М. Державне регулювання фінансових ринків в Україні в посткризовий період / О.М. Іваницька // Фінанси України. – 2011. – №2. – С. 35–42.
4. Міщенко С.В. Проблеми вдосконалення системи саморегулювання на фінансовому ринку / С.В. Міщенко // Фінанси України. – 2009. – №9. – С. 43–52.
5. Антикризове корпоративне управління: теоретичні та прикладні аспекти [моногр.] / Т.І. Єфименко, С.С. Гасанов, А.М. Штангерт та ін. – К.: ДННУ «Акад. фін. управління», 2012. – 309 с.
6. Саморегулювальні організації [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: www.nssmc.gov.ua/fund/sro
7. Закон України «Про цінні папери і фондовий ринок» від 23.02.2006 №3480–IV. – [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3480-15
8. Міщенко В.І. Основні напрями забезпечення стабільності фінансового сектору України в контексті глобалізаційних процесів / В.І. Міщенко, С.В. Міщенко // Фінанси України. – 2008. – №5. – С. 56–69.
9. Власюк О.С. Економічна безпека України в умовах ринкових трансформацій та антикризового регулювання [моногр.] / О.С. Власюк. – К.: ДННУ «Акад. фін. управління», 2011. – 474 с.

УДК 330.322.01:330.341.1

В.С. ОСАДЧИЙ,

аспірант кафедри міжнародних фінансів, Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана

Поняття, цілі та принципи інвестиційних стратегій в інноваційному бізнесі

Розкрито поняття і суть інвестиційних стратегій в інноваційному бізнесі. Проаналізовано стратегічні цілі інвестиційної діяльності, а також вимоги, що відповідають їх формуванню. Досліджено принципи інвестиційних стратегій.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна стратегія, цілі інвестиційних стратегій, принципи інвестиційних стратегій.

В.С. ОСАДЧИЙ,

аспирант кафедри международных финансов, Киевский национальный экономический университет им. Вадима Гетьмана

Понятие, цели и принципы инвестиционных стратегий в инновационном бизнесе

Раскрыты понятие и суть инвестиционных стратегий в инновационном бизнесе. Проанализированы стратегические цели инвестиционной деятельности, а также требования, соответствующие их формированию. Исследованы принципы инвестиционных стратегий.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционная стратегия, цели инвестиционных стратегий, принципы инвестиционных стратегий.

V.S. OSADCHYI,
postgraduate student, International Finance Department

Concepts, goals and principles of investment strategies in the innovation business

We discovered concept and nature of investment strategies in the innovation business. Analyzed the strategic objectives of investment activities, as well as requirements that meet their formation. Defines the principles of investment strategies.

Keywords: investments, investment strategy, objectives of investment strategies, principles of investment strategies.

Постановка проблеми. За умов сучасного функціонування світової економічної системи інвестиції відіграють суттєву роль у функціонуванні та розвитку бізнесу. Перші теорії щодо визначення прямих іноземних інвестицій виникли в результаті збільшеної активності дочірніх товариств американських компаній на ринках Європи і Латинської Америки в 50-х і 60-х роках ХХ ст. Відтоді обсяги прямих інвестицій суттєво зросли і продовжують збільшуватися. Це вимагало створення теоретичних підходів для визначення процесу руху капіталу на світових ринках.

У процесі динамізації економічної глобалізації прямі іноземні інвестиції сприяють розвитку транснаціональних корпорацій, які, своєю чергою, становлять найбільш пред-

ставницьку і велику частину корпоративного бізнесу, де сконцентровано більш як половина світового виробництва, обміну товарами, послугами, інвестиціями та інноваціями.

Складність та багатоаспектність діяльності транснаціональних корпорацій вимагає серйозної уваги до вирішення проблем стратегії. У сучасних умовах функціонування світової економіки жодна корпорація не може обходитися без стратегії. Враховуючи серйозні масштаби діяльності міжнародних корпорацій, особливу увагу слід приділяти інвестиційному аспекту стратегії, оскільки вона являється ефективним інструментом перспективного управління інвестиційною діяльністю корпорації [1, 3].

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Теоретичним та емпіричним дослідженням понять інвестиційних стратегій є праці зарубіжних і вітчизняних дослідників І.А. Бланка, В.В. Бочарова, Ф.Ф. Гойко, А.Б. Ідрисова, Г.Б. Клейнера, Н.І. Лахметкіної, Т.В. Майорової, Н.П. Мешко, Н.Ю. Романенка, Є.О. Солонської, В.Г. Федоренка, Т.О. Фролової, Н.А. Хруща, А.В. Черепа та ін.

Метою статті з огляду на результати вивчення літературних джерел за окресленою проблематикою є розкриття поняття, цілей та принципів інвестиційних стратегій в інноваційному бізнесі.

Виклад основного матеріалу. На сьогодні існують різні визначення поняття «інвестиційна стратегія». Наприклад, І.А. Бланк [1], В.В. Бочаров [2], Г. Клейнер [6] під інвестиційною стратегією розуміють генеральний план дій (сукупність стратегічних рішень) щодо забезпечення необхідними фінансовими ресурсами та їх ефективному використанню. При цьому Г. Клейнер виокремлює поняття «фінансово-інвестиційна стратегія». В. Бочаров підкреслює взаємозв'язок інвестиційної стратегії та інвестиційної політики і визначає стратегію як довготривалий курс інвестиційної політики, розрахований на перспективу, а також передбачає рішення великомасштабних завдань розвитку підприємства. І.А. Бланк надає перевагу більш повному визначення інвестиційної стратегії, виділяючи її основні елементи: довгострокові інвестиційні цілі, шляхи їх досягнення, іноземний капітал, умови зовнішнього середовища, інвестиційні відносини.

А.Г. Івасенко, Я.І. Ніконова при визначенні інвестиційної стратегії, враховують такі аспекти:

– взаємозв'язок інвестиційної стратегії та інвестиційної політики країни, оскільки інвестиційна політика визначає ключові напрями інвестиційної діяльності і є по суті основою для розробки інвестиційної стратегії;

– орієнтація інвестиційної стратегії на вирішення стратегічних завдань країни, оскільки інвестиційна стратегія як одна з функціональних стратегій носить підлеглий характер стосовно прийнятої операційної стратегії і покликана забезпечити ефективну її реалізацію;

– об'єкти інвестиційного менеджменту, в якості яких виділяють іноземний капітал та інвестиційні відносини держави;

– нестабільність факторів зовнішнього середовища та врахування їх впливу на об'єкти інвестиційного менеджменту та вибір методів ефективного управління ними [4].

За умов функціонування процесу глобалізації виникає також необхідність визначення поняття глобальної корпоративної інвестиційної стратегії, яка, на думку Т.О. Фролової, являє собою систему розроблених менеджментом та погоджених з акціонерами довгострокових заходів видової та галузевої оптимізації капіталовкладень, третина з яких реалізується на північноамериканському, європейському та азійському сегментах світового ринку для забезпечення глобальної конкурентоспроможності [15].

У таблиці наведено поняття інвестиційної стратегії з погляду багатьох дослідників.

На основі досліджених теоретичних підходів до визначення поняття «інвестиційна стратегія» слід зробити висновок, що на сьогодні немає однозначного підходу до її визначення. Інвестиційна стратегія є системною концепцією, яка відображає сутність інвестиційної діяльності підприємства та сприяє її розвитку.

Поняття інвестиційних стратегій є досить багатогранними, як показує бібліографічний аналіз, сильно залежать від об'єкта програми дослідження. У найзагальнішому сенсі під інвестиційними стратегіями розуміється комплекс довгострокових цілей в області капіталовкладень (реальних інвестицій) і вкладень у фінансові активи, розвитку виробництва,

Поняття інвестиційної стратегії

Автор	Визначення
I.А. Бланк [1, с. 171]	Інвестиційна стратегія – це генеральний план дій у сфері інноваційної діяльності підприємства, що визначає пріоритети її напрямів і форм, характер формування інвестиційних ресурсів та послідовність етапів реалізації довгострокових інвестиційних цілей
В.В. Бочаров [2, с. 6]	Інвестиційна стратегія являє собою довготривалий курс інвестиційної політики, розрахований на перспективу, і передбачає рішення великих та масштабних завдань розвитку підприємства
Г.Б. Клейнер [6, с. 408]	Фінансово-інвестиційна стратегія – це сукупність стратегічних рішень, що охоплюють вибір, пріоритети і розміри використання можливих джерел заполучення і витрачання фінансових коштів
Н. І. Лахметкіна [8, с. 184]	Інвестиційна стратегія – система довгострокових цілей інвестиційної діяльності підприємства, визначаються загальними завданнями його розвитку та інвестиційної ідеологією, а також вибір найбільш ефективних шляхів їх досягнення
Т.В. Майорова [9, с. 22], Н.А. Хруш [16, с. 34]	Інвестиційна стратегія – це процес формування системи довгострокових цілей інвестиційної діяльності та вибір найбільш ефективних шляхів їх досягнення на базі прогнозування умов здійснення цієї діяльності, кон'юнктури інвестиційного ринку як у цілому, так і на окремих його сегментах
Н.П. Мешко, Є.О. Солонська [10]	Інвестиційна стратегія полягає у формуванні системи довготермінових завдань інвестиційної діяльності підприємства і забезпеченії вибору найефективніших шляхів їх досягнення
Н.Ю. Романенко [12, с. 6]	Інноваційно-інвестиційна стратегія – це стратегія, покликана забезпечувати всі основні напрями розвитку інноваційної діяльності підприємства та інвестиційних відносин, шляхом застосування наукових принципів формування довгострокових інноваційно-інвестиційних цілей, вибору найбільш ефективних шляхів їх досягнення, своєчасного корегування напрямків формування та використання інвестиційних ресурсів при зміні умов зовнішнього середовища
В.Г. Федоренко, Ф.Ф. Гойко [13, с. 18]	Інвестиційна стратегія – система обраних довгострокових цілей і засобів їх досягнення, що реалізуються в інвестиційній діяльності підприємства
А.В. Череп [17, с. 137]	Інвестиційна стратегія – система довгострокових цілей інвестиційної діяльності і набір найбільш ефективних шляхів їх досягнення

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

формування оптимальної структури інвестування, а також сукупність дій з їх досягнення.

Інвестиційна стратегія є однією з функціональних стратегій поряд з товарно-рінковою, ресурсно-рінковою, технологічною, інтеграційною, соціальною. Важливою характеристикою і актуальністю стратегічного рішення є його масштабність, яка в більшості випадків тісно корелює з необоротністю наслідків прийнятого рішення, що і робить його стратегічним, важливим для діяльності. В даний час можна говорити про якісну зміну у міжнародній інтеграції виробництва, створення міжнародної інтегрованої системи виробництва. В основі цього процесу лежать зміни в інвестиційних стратегіях ТНК [11].

У світовій економіці використовуються кілька взаємопов'язаних понять стосовно інвестицій: «інвестиційна діяльність», «інвестиційна стратегія», «інвестиційний потенціал», «ефективне інвестування». Така різноманітність термінів обумовлена розвитком і ускладненням міжнародних ринкових відносин, зростанням взаємозв'язків компаній, підвищеннем ролі ТНК, а також розвитком глобалізації та інтеграції у світовій економіці, де як конкурентні переваги домінують знання. Інвестиції, свою чергою, є динамічною категорією, причому їхня динаміка обумовлена, перш за все, зовнішніми факторами, значна частина яких може розглядатися як параметри управління. Однак такий підхід до розуміння інвестицій має перевагу тільки для рівня дослідження, де локальні інвестиції прирівнюються до іноземних інвестицій.

Дослідивши і визначивши поняття інвестиційної стратегії, переходимо до розгляду цілей інвестиційної стратегії корпорації. Слід відмітити, що стратегічне управління інвестиційною діяльністю корпорації має цільовий характер, тобто передбачає постановку і досягнення певних цілей [19].

З урахуванням головної мети будується система конкретних цілей формування інвестиційного портфеля. Основні з них такі:

- забезпечення високого рівня інвестиційного доходу в поточному періоді;
- забезпечення високих темпів приросту інвестованого капіталу на тривалу перспективу;
- мінімізація інвестиційних ризиків;
- забезпечення необхідної ліквідності інвестиційного портфеля;
- забезпечення максимального ефекту «податкового бар'єра» в процесі фінансового інвестування.

Одні вкладники прагнуть отримати доходи у формі дивідендів і процентів, інші – збільшення капіталу. Незважаючи на це, деякі цілі розглядаються як базові для інвестиційної програми. Вони встановлюють відношення ризику до доходу інвестора.

Дохідність. Вона являє собою можливість отримання інвестором певних доходів у майбутньому, які складаються з курсової різниці та дивідендів або процентів за цінними паперами. Основним показником за визначення дохідності тих або інших цінних паперів є ставка дивіденду компанії (яка визначається як відношення чистого прибутку акціонерного товариства (у процентах)). Вона порівнюється із середньою процентною ставкою за довгостроковими вкладеннями населення та депозитами підприємств. Коли відношення

цих показників менше одиниці, дохідність таких цінних паперів буде недостатньою. Дохідність за певний період часу визначається як відношення загальної суми доходу, який складається з дивіденду або процента та курсової різниці, до ціни придбання даного цінного папера.

Зростання капіталу. Як правило, зростання капіталу є базовою метою управління портфелем. Дія цього чинника приводить до того, що вартість початкових інвестицій із часом зростає. За деяким винятком ринковий курс усіх видів акцій може збільшуватись. Головна відмінність полягає в темпах, з якими зростає курс для різних інвестицій. Приріст капіталу необхідний, щоб зробити привабливішими для інвестора довгострокові цінні папери, зберегти купівельну силу та надати гнучкості управління.

Безпека капіталу. Першочергову увагу слід надати безпеці капіталу – збереженню його величини для одержання майбутніх доходів. Безпека капіталу означає дещо більше, ніж звичайне збереження обсягу капіталу. Вона передбачає захист купівельної сили фінансових інструментів. Ризик зменшення купівельної сили є інфляційним.

Захист інвестора здійснює держава за допомогою правового регулювання функціонування ринку цінних паперів. Наприклад, закони України забороняють випуск цінних паперів емітентом для покриття збитків від господарської діяльності.

Оцінку ризику різних видів та окремих випусків цінних паперів у країнах із розвинутим інвестиційним ринком дають спеціалізовані агенції. Наприклад, які присвоюють паперам рейтинги, які дають змогу робити висновки про ймовірність своєчасного погашення зобов'язань.

Інвестори, як правило, обмежуються придбанням цінних паперів інвестиційного рівня. Тому кредитний ризик не є головною проблемою під час купівлі, наприклад, облігацій: укладення в державні та муніципальні папери практично вільні від ризику.

Водночас потрібно підкреслити, що цінні папери нижчої якості приносять вищий дохід. Тому в періоди економічного спаду, коли можливості видачі кредитів скорочуються, можливе придбання цінних паперів менш солідних фірм, які приносять більший дохід.

Стабільність доходу. Для придбання фінансових інструментів інвестор повинен намагатися досягти стабільності доходу. Дохід, отриманий у формі дивідендів і процентів, більш цінний, ніж обіцянний у майбутньому. Стабільність доходу дає інвесторові змогу більш точно планувати свою стратегію, коли метою є реінвестиції або витрати. Вона цінніша, ніж нестабільний або непевний дохід.

Ліквідність. Ліквідність бажана для створення портфеля, оскільки вона дає інвесторові змогу не лише швидко продавати цінні папери, а й не втрачати в ціні в певних ситуаціях.

Деякі вчені не відокремлюють ліквідність як певну інвестиційну мету. Проте вона багато в чому залежить від інших головних ознак інвестування. Так, наприклад, наявність високого рівня якої-небудь з названих інвестиційних якостей робить цінний папір привабливим для окремого кола інвесторів і, як наслідок, відносно ліквідним.

Будучи чітко вираженими, стратегічні інвестиційні цілі стають потужним засобом підвищення ефективності інвестиційної діяльності корпорації в довгостроковій пер-

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

спективі, її координації та контролю, а також базою для прийняття управлінських рішень на всіх стадіях інвестиційного процесу [8].

Стратегічні цілі інвестиційної діяльності організації являють собою описані у формалізованому вигляді бажані параметри її стратегічної інвестиційної позиції, що дозволяють спрямовувати цю діяльність у довгостроковій перспективі і оцінювати її результати. Формування стратегічних цілей інвестиційної діяльності має відповідати певним вимогам [14].

По-перше, цілі повинні бути досяжними. В них має бути укладений певний виклик для організації, її співробітників та фінансового менеджменту. Вони не повинні бути занадто легкими для досягнення.

По-друге, цілі повинні бути гнучкими. Стратегічні цілі інвестиційної діяльності організації слід встановлювати таким чином, щоб вони залишали можливість для їх корегування у відповідності з тими змінами, які можуть відбутися в інвестиційному середовищі [5].

По-третє, цілі повинні бути вимірними. Це означає, що стратегічні інвестиційні цілі повинні бути сформульовані таким чином, щоб їх можна було кількісно виміряти або оцінити, чи була ціль досягнута.

По-четверте, цілі повинні бути конкретними. Стратегічні інвестиційні цілі повинні володіти необхідною специфічністю, що допомагає однозначно визначити, в якому напрямку повинні здійснюватися дії. Мета повинна чітко фіксувати, що необхідно отримати в результаті інвестиційної діяльності, в які терміни її слід досягти і хто буде відповідально особою за основні елементи інвестиційного процесу.

По-п'яте, стратегічні інвестиційні цілі мають бути прийнятними для основних суб'єктів впливу, що визначають діяльність компанії. Стратегічні цілі інвестиційної діяльності компанії розробляються для реалізації головної мети фінансового менеджменту – максимізації добробуту власників компанії. Але цілі компанії також повинні бути прийнятними для тих, хто їх виконує і на кого вони спрямовані (співробітники та клієнти компанії, місцеве співтовариство і суспільство в цілому, ділові партнери).

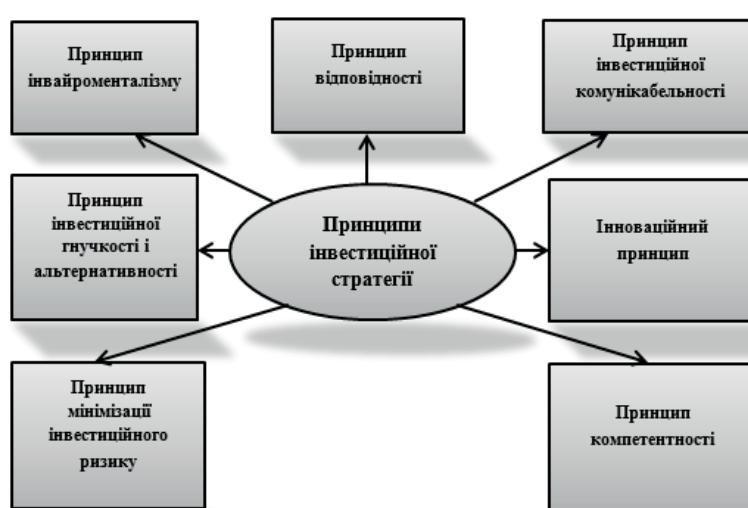
Формування стратегічних цілей інвестиційної діяльності організації вимагає попередньої їх класифікації за певними ознаками [7].

Таким чином, інвестиційна стратегія компанії конкретизує цілі її інвестиційної діяльності, шляхи їх досягнення за допомогою вибору конкретних методів, засобів, організаційних механізмів та інструментів ефективного управління процесами формування, розподілу та використання інвестиційних ресурсів.

Отже, для застосування інвестиційної стратегії, що являється невід'ємною частиною у підвищенні інвестиційної привабливості корпорації у світовій економіці, дуже важливо володіти інвестиційним потенціалом, що дозволяє створювати більш високу конкурентну позицію, яка стає необхідною умовою для міжнародної діяльності. Крім того, в сучасних економічних умовах інвестиції безпосередньо пов'язані з таєю категорією, як ефективність. Розвиваючи інвестиційні стратегії і підвищуючи інвестиційний потенціал корпорації, можна стверджувати, що і стратегічне планування інвестиційної діяльності є якісною мірою для підвищення ефективності інвестицій, оскільки реалізація інвестиційних стратегій пов'язана з наявністю необхідності їх застосування. З певним набором інструментів і методів існує тісний взаємозв'язок між внутрішніми і зовнішніми інвестиційними ресурсами, а також впливом іноземного капіталу на процес інвестиційної діяльності, який трактується як ефективність інвестування.

В основі розробки інвестиційної стратегії організації лежать принципи нової управлінської парадигми – системи стратегічного управління компанії. Ці основні принципи, які виділяють І.А. Бланк та Н.І. Лахметкіна, що, своєю чергою, забезпечують підготовку і прийняття стратегічних інвестиційних рішень у процесі розробки інвестиційної стратегії організації, наведені на рисунку.

Принцип інвайронталізму. Цей принцип полягає в тому, що при розробці інвестиційної стратегії організація розглядається як певна система, повністю відкрита для активної взаємодії з факторами зовнішнього інвестиційного середовища. Відкритість підприємства як соціально-економічної системи та його здатність до самоорганізації дозволяють

Принципи інвестиційної стратегії

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

забезпечувати якісно інший рівень формування його інвестиційної стратегії.

Принцип відповідності. Будучи частиною загальної стратегії розвитку організації, інвестиційна стратегія носить стосовно неї підлеглий характер. Тому вона має бути узгоджена зі стратегічними цілями і напрямами операційної діяльності організації. Інвестиційна стратегія при цьому розглядається як один із головних чинників забезпечення ефективного розвитку організації відповідно до обраної загальною стратегією. Крім того, розроблена інвестиційна стратегія має забезпечувати поєднання перспективного, поточного та оперативного управління інвестиційною діяльністю.

Принцип інвестиційної комунікальності. Даний принцип полягає в активному пошукові ефективних інвестиційних зв'язків в усіх напрямах і формах інвестиційної діяльності, а також на різних стадіях інвестиційного процесу. Інвестиційна поведінка такого роду пов'язана з постійною трансформацією напрямів, форм і методів здійснення інвестиційної діяльності на всьому шляху до досягнення поставлених стратегічних цілей з урахуванням мінливих чинників зовнішнього інвестиційного середовища.

Принцип інвестиційної гнучкості і альтернативності. Інвестиційна стратегія має бути розроблена з урахуванням адаптивності до змін факторів зовнішнього інвестиційного середовища. Крім іншого в основі стратегічних інвестиційних рішень має лежати активний пошук альтернативних варіантів напрямів, форм і методів здійснення інвестиційної діяльності, вибір найкращих з них, побудова на цій основі загальної інвестиційної стратегії і формування механізмів ефективної реалізації.

Інноваційний принцип. Формуючи інвестиційну стратегію, слід мати на увазі, що інвестиційна діяльність є головним механізмом впровадження технологічних нововведень, що забезпечують зростання конкурентної позиції організації на ринку. Тому реалізація загальних цілей стратегічного розвитку організації у значній мірі залежить від того, наскільки його інвестиційна стратегія відбиває досягнуті результати технологічного прогресу і адаптована до швидкого використання нових його результатів.

Принцип мінімізації інвестиційного ризику. Практично всі основні інвестиційні рішення, що приймаються у процесі формування інвестиційної стратегії, в тій чи іншій мірі змінюють рівень інвестиційного ризику. Насамперед це пов'язано з вибором напрямів і форм інвестиційної діяльності, формуванням інвестиційних ресурсів, впровадженням нових організаційних структур управління інвестиційною діяльністю. Особливо сильно рівень інвестиційного ризику зростає в періоди коливань ставки відсотка і зростання інфляції. У зв'язку з різним менталітетом інвестиційної поведінки по відношенню до рівня допустимого інвестиційного ризику на кожному підприємстві у процесі розробки інвестиційної стратегії цей параметр повинен встановлюватися диференційовано.

Принцип компетентності. Які б фахівці не залучаються до розробки окремих параметрів інвестиційної стратегії організації, її реалізацію повинні забезпечувати підготовлені фахівці – фінансові менеджери [18].

Висновки

Отже, розгляд сучасних теоретичних положень щодо трактування поняття інвестиційної стратегії в умовах глобалізації

дає можливість виявити, що не існує єдності думок та однозначного підходу до її визначення. В сучасних умовах функціонування економіки інвестиційна стратегія відіграє визначальну роль у становленні бізнесу, оскільки є головним фактором забезпечення ефективного розвитку корпорації у відповідності із загальною корпоративною стратегією. Спираючись на це, потрібно сказати, що інвестиційна стратегія сприяє посиленню конкурентних переваг корпорації та забезпечує збільшення вартості її активів. Саме розробка інвестиційної стратегії потребує досконального дослідження зовнішніх та внутрішніх факторів середовища і врахування можливих змін цих факторів. Згідно з розробленою стратегією інвестор прагне оптимізувати свій інвестиційний портфель таким чином, щоб забезпечити досягнення всіх стратегічних цілей шляхом найбільш вигідних поєднань усіх принципів. Правильно обрана інвестиційна стратегія перша за все є ефективним механізмом стратегічного управління, оскільки вона мобілізує використання виробничо-технологічного, науково-технічного, фінансово-економічного, соціального та організаційного потенціалу корпорації у визначених напрямках, що є основою його конкурентоспроможності.

Список використаних джерел

- Бланк І.А. Інвестиційний менеджмент: Навч. посіб. / І.А. Бланк. – М.: Эльга, Ніка–Центр, 2001. – 171 с.
- Бочаров В.В. Інвестиційний менеджмент: Навч. посіб. / Бочаров В.В. – СПб.: Пітер, 2000. – 6 с.
- Брігхем Ю., Гапенські Л. Фінансовий менеджмент: Навч. посіб. / Ю. Брігхем, Л. Гапенські. – СПб.: Пітер, 2005. – 1166 с.
- Івасенко А.Г., Ніконова Я.І. Іноземні інвестиції: Навч. посіб. / А.Г. Івасенко, Я.І. Ніконова. – М.: КноРус, 2010. – 272 с.
- Ігоїна Л.Л. Інвестиції: Навч. посіб. / Л.Л. Ігоїна. – М.: Економістъ, 2005. – 77 с.
- Клейнер Г.Б. Стратегії бізнесу: аналітичний довідник, Клейнер Г.Б. – М.: Москва, «КОНСЕКО», 2004. – 408 с.
- Колтинюк Б.А. Інвестиції: Навч. посіб. / Б.А. Колтинюк. – СПб.: Видавництво Михайлова В.А., 2001. – 207 с.
- Лахметкіна Н.І. Інвестиційна стратегія підприємства: Навч.посіб. / Лахметкіна Н.І. – М.: 2006. – 184 с.
- Майорова Т.В. Інвестиційна діяльність: навч. посібник / Т.В. Майорова. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 376 с.
- Мешко Н.П., Солонська Є.О. Інвестиційна складова стратегії розвитку підприємств в умовах кризи [Електрон. ресурс] / Н.П. Мешко, Є.О. Солонська. – 2009. – Режим доступу: www.confcontact.com/2009new/5-me_sol.htm
- Пасько С.М. Інвестиційна стратегія як перспективний інструмент фінансової стійкості / С.М. Пасько // Вісник Томського державного університету: Економіка та економічні науки: Науковий журнал КубГАУ, №86 (02) / Ред. С.М. Пасько. – Томськ, 2013. – С. 147–148.
- Романенко Н.Ю. Розробка механізму реалізації інноваційно-інвестиційної стратегії промислового підприємства: Автореф. дис. на здобуття наук. ступеня кандидата економічних наук: спец. 08.00.05 «Економіка та управління народним господарством» / Н.Ю. Романенко. – Москва, 2006. – С. 6.
- Федоренко В.Г. Інвестознавство: Навч. підр. / В.Г. Федоренко, А.Ф. Гойко. – К.: МАУП, 2000. – 18 с.
- Федоров А.В. Основи фінансових інвестицій: Навч. посіб. / А.В. Федоров. – СПб.: Пітер, 2007. – 123 с.

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

15. Фролова Т.О. Розвиток корпоративних стратегій в глобально-му інвестиційному середовищі: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора економічних наук: спец.08.00.02 «Світове господарство і міжнародні економічні відносини» / Т.О. Фролова. – Київ, 2012. – С. 6.
16. Хруш Н.А. Інвестиційна діяльність: сучасні стратегії і технології / Н.А. Хруш. – Хмельницький: ХНУ, 2004. – 34 с.
17. Череп А.В. Інвестознавство: підручник / А.В. Череп – К.: Кондор, 2006. – 137 с.
18. Шарп У., Александр Г., Бейлі Дж. Інвестиції / Пер. з англ. А.Н. Буренін, А.А. Васін. – М.: Инфра-М, 2009. – С. 1028.
19. Шевчук Д.А. Організація і фінансування інвестицій: Навч. посіб. / Д.А. Шевчук: Ростов-на-дону: Феникс, 2006. – 104 с.

УДК 336.714:336.531.2:336.764.1

К.М. ЛЕВЧЕНКО,

аспирант кафедри фінансові ринки, Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана

Міжнародні стандарти відображення результатів інвестиційної діяльності компаній з управління активами

Проведено порівняльний огляд особливостей аналізу інвестиційної діяльності компаній з управління активами відповідно до міжнародних та регіональних стандартів обліку та звітності щодо фінансових інвестицій.

Ключові слова: інвестиційна діяльність, фінансові інвестиції, інвестиційний портфель, компанія з управління активами, фінансовий облік, звітність, МСБО, МСФЗ, GAAP, GIPS.

Е.М. ЛЕВЧЕНКО,

аспирант кафедри финансовые рынки, Киевский национальный экономический университет им. Вадима Гетьмана

Международные стандарты отображения результатов инвестиционной деятельности компаний по управлению активами

Проведен сравнительный обзор особенностей анализа инвестиционной деятельности компаний по управлению активами в соответствии с международными и региональными стандартами учета и отчетности по финансовым инвестициям.

Ключевые слова: инвестиционная деятельность, финансовые инвестиции, инвестиционный портфель, компания по управлению активами, финансовый учет, отчетность, МСФО, МСФЗ, GAAP, GIPS.

K. LEVCHENKO,

postgraduate student, Department of Financial markets, Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

International standards mapping of the asset management companies's investment activity

The paper presents comparative overview of features analyzing investment asset management companies in accordance with international, regional and national accounting and reporting standards for financial investment.

Keywords: investment activity, financial investment, investment portfolio, assets management company, financial accounting, reporting, IAS, IFRS, GAAP, GIPS.

Постановка проблеми. Складні та суперечливі процеси розвитку ринкового середовища в національній економіці України зумовили необхідність якісного осмислення нових соціально-економічних явищ. Відбулися істотні зміни у характері та умовах здійснення інвестиційної діяльності будь-яких суб'єктів господарювання. Із появою нових організаційно-правових форм вітчизняний бізнес отримав свободу використання фінансових ресурсів, створено економіко-правові засади застосування інвестицій в національну економіку незалежно від країни походження інституційних та приватних інвесторів. Це, свою чоргою, вимагає кардинальних змін у методології діяльності компаній з управління активами, а також її оперативному та достовірному інформаційному забезпеченні аналізу інвестиційної діяльності таких компаній.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми свідчить, що деякі аспекти дослідження інвестиційної діяльності, та фінансових інвестицій зокрема, знайшли своє відображення у працях науковців, таких як В.М. Вовк, Ю.М. Коваленко, А.А. Пересада, Б.І. Пшик, С.В. Урванцева, О.Г. Шевченко [4, 6–8] та ін. Водночас дослідники звертають незначну увагу на проблеми розробки методичних підходів до оцінки рівня

впливу джерел портфельного інвестування на фінансові результати компаній з управління активами в цілому.

Інвестиційна діяльність компаній з управління активами інституційних інвесторів регулюється низкою міжнародних, регіональних та національних стандартів обліку та звітності щодо фінансових інвестицій, які постійно оновлюються відповідно до потреб часу. З огляду на реформи в обліку та звітності компаній з управління активами щодо інвестиційної діяльності виникла необхідність оцінки нюансів відображення процесу здійснення фінансових інвестицій за версією НП(С)БО, МСБО, МСФЗ, GAAP та GIPS.

Мета статті. Порівняльний огляд особливостей аналізу інвестиційної діяльності компаній з управління активами відповідно до міжнародних, регіональних та національних стандартів обліку та звітності щодо фінансових інвестицій.

Виклад основного матеріалу. В Україні відповідно до НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» під інвестиційною діяльністю розуміють придбання та реалізацію таких необоротних активів, а також тих фінансових інвестицій, які не є складовою частиною еквівалентів грошових коштів [1]. Для потреб аналізу особливостей інвестиційної діяльності компаній з управління активами П(С)БО 13 «Фінансові